

[Ole Henriksen]

etat, som den bliver kaldt, kører meget suverænt og ikke uden kontrol, men uden indsigt og medleven fra alle dem, som skal tage del i denne meget store forretnings anliggender.

Jeg synes også selv, det er rimeligt, når man tager fat på disse spørgsmål, at man får koblet Forbrugerrådet ind. Jeg mener generelt, som der også står i bemærkningerne, at vi ikke skal udvide disse råd mere end højst nødvendigt – det er det, jeg mener med, at det ikke er vores hensigt bare at udvide og tilføre det andre organisationer – men det, det handler om, er at få Forbrugerrådet ind som værende repræsentativt for denne meget store gruppe, de nu engang repræsenterer, nemlig forbrugerne.

De borgerlige partier burde i øvrigt ikke være særlig nervøse i den anledning, for medlemskab af de råd, som her foreslås – eller i hvert fald Jernbanerådet – er ulønnet, og møderne foregår ofte uden for arbejdstiden – også herinde. Det er måske netop den omstændighed, at arbejdet i disse råd er ulønnet, der gør det uinteressant at beskæftige sig med det. Der var et radikalt forslag om ligestilling i visse fonde og bestyrelser inden for den offentlige sektor, hvor der er en hel suite af råd, bestyrelser osv., der sidder rundt omkring, og hvor det er helt klart, at der er penge på bordet for arbejdet. Men det koster altså hverken ministeren eller Folketinget én øre at få denne indsigt og denne efter vores opfattelse demokratiske ret til at få den indsigt i disse store forretninger.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, sagde, at SF var kritisk over for Jernbanerådet – jeg kan ikke huske årstallet, men det var vistnok i begyndelsen af 1970'erne – ja, det er da muligt. Men vi kunne også godt stadig væk tænke os, at Jernbanerådet fik en mere rådgivende funktion over for ministeren, end det har i øjeblikket; vi kunne godt tænke os en mere aktiv deltagelse fra de enkelte partiers side, end der er i øjeblikket. Det er altså Jernbanerådets arbejdsopgaver, som de blev beskrevet, dengang man nedsatte det, vi skal prøve at leve op til. Når de politiske partier ikke kan leve op til det, skal man bare afskaffe det, sagde man dengang, men jeg synes, der er en anden led at tage fat på her: selvfølgelig kan man være kritiske, men man kan også få det til at fungere, som det egentlig skal.

Endelig skal jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg egentlig også, da jeg sad og nørklede med disse forslag, havde tænkt, at personaleorganisationerne selvfølgelig skulle være med i det. Men der er altså nogle formelle skel mellem ministerens råd og hvem der er ansat i det firma, hvor disse ting udfoldes, og dér er der altså grænser for, hvad man kan tage personaleorganisationerne med ind i. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre, som det er bygget op i øjeblikket; det vil i hvert fald kræve væsentlige ændringer.

Men jeg er glad for, at der i hvert fald er en lille åbning hos de Radikale i spørgsmålet. Jeg håber også, at vi i udvalget kan få en mere tilbundsående debat om, hvordan Folketingets partier og forbrugerorganisationerne i større grad får indsigt i, hvordan man kan få disse forretninger til at køre bedst muligt, uden at der bliver bygget noget bureaukrati op uden om ministeren og uden om Folketinget.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne give hr. Ole Henriksen ret i, at der er akkurat lige så stort behov for et Post- og Teleråd, som der er for Jernbanerådet. Men hr. Ole Henriksens fejltagelse består i, at han foreslår oprettet et sådant Post- og Teleråd, for Jernbanerådet er jo vitterlig totalt overflødigt. Vi har ikke hørt ét argument til forsvar for at bibeholde dette Jernbaneråd. Jernbanerådet rejser ud og ser på nogle ting, og de sidder og diskuterer – jeg har selv været medlem af det på et tidspunkt – og kort tid efter gør udvalget om offentlige arbejder nøjagtigt det samme. Jeg har været herinde i godt 13 år nu. Jeg erindrer ikke som folketingsmedlem, at jeg har fået én eneste henvendelse fra Jernbanerådet, og derfor betragter jeg arbejdet som det rene tidsforbrug for dem, der sidder i det. Ganske vist er udgifterne til Jernbanerådet sammenlignet med andre ting meget beskedne, men man skal da ikke begynde at oprette noget nyt overflødigt, fordi man synes, at argumenterne for Telerådet er lige så gode som for Jernbanerådet, når dette vitterlig er overflødigt.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):